

Διχάζει το Στράτευμα το Σχέδιο Νόμου του ΥΠΕΘΑ

Παναγιώτης Δημητριάδης
Αντιπύραρχος (I) ε.α

Το ΥΠΕΘΑ με ένα επικοινωνιακό τέχνασμα στο σχέδιο νόμου που αφορά υποτίθεται τη «Μέριμνα υπέρ του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων...» διαμορφώνει αλληλοσυγκρουόμενες τάσεις μεταξύ των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που θα τις ζήτησε και ο **Νικολό Μακιαβέλι** αφού “ως αυθεντία εφαρμόζει στους άλλους ότι αποφασίζει”.

Ο μη συντονισμός με τα Γενικά Επιτελεία του σχεδίου νόμου που αφορά το σύνολο του προσωπικού των Ενόπλων δυνάμεων, η δημιουργία ειδικών λογαριασμών πρόνοιας Στρατού και Αεροπορίας οι οποίοι επικαλύπτονται ήδη από την υπάρχουσα νομοθεσία, επιβαρύνοντας με επιπρόσθετες κρατήσεις το μόνιμο προσωπικό εκ του βασικού μισθού, η απουσία στεγαστικού προγράμματος κ.α, είναι δείγματα προχειρότητας και δεν επιτυγχάνουν το σκοπό που έθεσε ο κ. ΥΕΘΑ.

Το ΥΠΕΘΑ, κατάφερε για πρώτη φορά στην ιστορία του, να έρθει αντιμέτωπο με την σφοδρή αντίδραση 11.243 στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που κατάθεσαν άποψη για τις αδικίες, τις παραλείψεις και τα κενά που παρουσιάζει το σχέδιο νόμου. Μία πρωτοφανή ενότητα των στελεχών απέναντι στην αδιαλλαξία και την αδυναμία αντίληψης του μεγέθους των προβλημάτων αλλά και την έλλειψη αντικειμενικής κρίσης με τις ανισότητες που προωθεί η ΓΔΟΣΥ και το Γρ. Νομοθεσίας . Ίσως ο τίτλος «**Μέτρα Διχασμού του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων**» θα ταίριαζε καλύτερα στο σχέδιο νόμου με όσα αναφέρονται στην κατάθεση των σχολίων.

Δείγμα του παραλογισμού του σχεδίου νόμου, πέραν των άλλων, είναι οι κρατήσεις υπέρ ΝΙΜΤΣ. Ως γνωστό οι μερισματούχοι των Μετοχικών Ταμείων Στρατού και Αεροπορίας υφίστανται κρατήσεις 6% υπέρ ΕΟΠΥΥ, όπως όλοι οι συνταξιούχοι του Δημόσιου και 3% εκ του μερίσματος υπέρ ΝΙΜΤΣ βάσει του ν 3818/1958, ενώ σύμφωνα με τον ν. 779/1945 οι κρατήσεις των μερισματούχων της Αεροπορίας θα έπρεπε να καταργηθούν με την ίδρυση του 251ΓΝΑ.

Με το Σχέδιο Νόμου (άρθρο 16) το ΥΠΕΘΑ βάζει χέρι στις συντάξεις των μερισματούχων Στρατού και Αεροπορίας, επιβάλλοντας μονομερώς και αδικώς επιπρόσθετη κράτηση 1% υπέρ ΝΙΜΤΣ εκ της μηνιαίας βασικής σύνταξης χωρίς αιτιολόγηση, μη απαλλασσόμενου του ποσοστού 3% εκ του μερίσματος.

Το ΝΙΜΤΣ ανήκει στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού και έχει παραχωρηθεί στην 1η ΥΠΕ, επιχορηγείται από το κράτος και συμμετέχει στις εφημερίες των Γ.Ν. ενώ δέχεται σε ημερήσια βάση ασθενείς που διακομίζονται από το ΕΚΑΒ. Δικαίωμα πρόσβασης έχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες (ΦΕΚ Β 1757/9.11.2010)

ενώ η τιμολόγηση αυτών γίνεται από τον ΕΟΠΥΥ. Το 70% των νοσηλευόμενων ασθενών και επισκεπτών είναι πολίτες χωρίς να υφίστανται καμία κράτηση υπέρ ΝΙΜΤΣ.

Πέραν αυτών, στο σχέδιο νόμου (άρθρο 35) προβλέπεται παύση του ν 4093/12 (αφορά κρατήσεις εκ του μερίσματος των αποστρατευθέντων πριν το 2016), με αναδρομική ισχύ από 1.1.2022 και όχι από 1.1.2021 όπως είχε υποσχεθεί ο κ ΥΕΘΑ στις 18.3. 2021 σε απάντηση της ερώτησης 4328/18.2.2021 στη ΒΤΕ.

Στην πράξη η ολομέλεια του ΣΤΕ αποφάσισε σε συνεδρίαση πιλοτικής δίκης (2287-2290/Ιουν 2015) ότι όλες οι μειώσεις - κρατήσεις των κύριων και επικουρικών συντάξεων είναι αντισυνταγματικές ν. 4051/12 και ν. 4093/12.

Ο ν. 4387/16 (επανυπολογισμός συντάξεων) έπαυσε την ισχύ του ν. 4093/12 από 1/1/2019 και κατ επέκταση την παρακράτηση στις κύριες συντάξεις χωρίς ωστόσο να ακολουθήσει η παύση των αντισυνταγματικών κρατήσεων εκ του μερίσματος για όσους έχουν αποστρατευτεί πριν το 2016. Οι κρατήσεις εκ του μερίσματος είναι των μερισματούχων και δεν επηρεάζουν τους δημοσιονομικούς στόχους της Γενικής Κυβέρνησης.

Η Αρχή περί Ισονομίας του Συντάγματος, ενισχύει τις τροποποιήσεις των άρθρων υπέρ του δικαίου για την :

- Παύση κάθε αντισυνταγματικής κράτησης και ελεύθερη πρόσβαση στο ΝΙΜΤΣ όλων των αποστράτων - μερισματούχων της Αεροπορίας μετά των οικογενειών τους, ως δικαιούχων.

- Απόδοση της κράτησης 3% εκ του μερίσματος στο Μετοχικό Ταμείο Αεροπορίας με την τροποποίηση του ν 3943/11 άρθρο 43 παρ 10

- Εφαρμογή των νόμων και αποφάσεων για την αναδρομική ισχύ του ν. 4093/12 καθώς και την επιστροφή των αναδρομικών κατά τα νομίμως προβλεπόμενα.

«Η υπόσχεση που δόθηκε ήταν μια αναγκαιότητα του παρελθόντος. Ο λόγος που δεν κρατήθηκε είναι μια αναγκαιότητα του παρόντος» (Νικόλο Μακιαβέλι)